

selve Hospitalet, om Overlægerne boede inde i Byen. Naar man lægger Hospitalet paa Fæleden, bliver Afstanden for stor til, at man kan ønske, at Overlægerne skulde bo i Byen. Man maa dog have dem til Rede for Patienterne, naar de lægges ind, og for de studerende. Et Hospital indrettes dog ikke saaledes, at det udelukkende skal bestaa af Patienter og, hvis det er en Undervisningsanstalt, alene af Studerende; man maa jo ogsaa have Læger og Funktionærer, Inspektør osv., kort sagt alt, hvad der skal til for at drive det tidsvarende. Jeg tror, at alle villé være enige i, at de kirurgiske Overlæger i alt Fald maa bo ved Hospitalet. Det nytter jo ikke, naar en Mand bringes derind med et brækket Ben eller en brækket Arm, eller hvad det nu kan være, at man saa skal til at lede efter Lægerne i Byen. Det er dog nødvendigt, at Overlægerne, saa vidt muligt, ere til Stede i Nærheden, saa man ved, hvor man kan søge dem og faa Besked om, hvor de ere henne, om de ikke maatte være til Stede i Øjeblikket. Men ogsaa de medicinske Overlæger, tror jeg, det er heldigt at have i Nærheden, navnlig naar Hospitalet bliver lagt derud, og vil man have dem boende derude, maa man ogsaa skaffe dem Bopæl. For Tiden giver man dem Bopælsgodtgørelse — saa vidt jeg erindrer i Øjeblikket er det 1600 Kr., som en Overlæge faar i Bopælsgodtgørelse. Hvis man vil have dem til at bo derude, maa man skaffe dem en Bopæl i Stedet.

Nu kan man sige, at man kan opføre en meget stor Kaserne til 10 Familier. Men en saadan Kaserne vil virke meget uheldig i et Pavillonsystem som det foreslaaede. Jeg tror det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen); som talte om dette, ikke alene vilde møde mindre Velvillie hos Overlægerne men ogsaa hos Arkitekter og enhver bygningskyndig Mand; de vilde anse det for underligt, om man anbragte en saadan Kaserne i dette Pavillonsystem. Og Pavillonsystemet, tror jeg ikke, man kan komme bort fra, det er af alle erkendt for at være det heldigste, hvad Hospitalsforhold angaar, idet man jo, saavidt det kan lade sig gøre, maa se at skaffe frisk Luft. Jeg skal imidlertid ikke benægte, at man mulig kunde faa foretaget adskillige eller dog nogle Ændringer i disse Forhold, og jeg er villig til at forhandle derom. Men jeg maa dog fremhæve, at man ikke alene maa se paa, at der er mange Boliger, og at de koste nogle Penge, men ogsaa se paa, hvad der er det heldigste for Hospi-

talet. — Hvad Stalden for Overlægerne angaar, er det ganske vist ikke en Cykelstald. Den er anslaaet til 15,000 Kr. Ja, det ærede Medlem synes ikke at have gennemgaaet Planerne fra tidligere Tid; thi han syntes ikke at være kendt med Størrelsen af Byggesummerne; i alt Fald vidnede de Tal, han nævnedé, meget om, at han ikke kendte noget dertil. Denne Stald tror jeg er nødvendig — selvfølgelig er det ikke Overlægerne, der skulle være i Staldene, men Overlægernes Heste. Og jeg tror, at det vil være nødvendigt for Overlægerne at have Heste. Det ærede Medlem siger, at disse Overlæger ere Lægestandens Spidser. Det er rigtigt. Og det er rigtigt, at vi ved Hospitalet ogsaa bør have Lægestandens Spidser; de bedste ere ikke for gode, og de bedste maa vi have. Men have vi de bedste, kan Staten ikke lønne dem saaledes, at den siger til dem: I maa slet ikke have anden Praksis end den paa Hospitalet, thi Staten vilde da faa en alt for stor Lønning at udrede, og selv om Staten vilde det, er jeg ikke en Gang sikker paa, at det vilde være heldigt, idet det jo ogsaa har sin Betydning, at Lægerne gennem deres Praksis ere i Stand til at lære en Del. Naar man nu skal have de bedste og dygtigste Overlæger, og man indrømmer, at disse maa have Praksis ude i Byen, maa man ogsaa, naar man vil have dem til at bo ved Hospitalet, indrette det saaledes, at de kunne være kørende. Man maa ikke forlange, at Overlægerne skulle gaa til deres Patienter, det vilde tage alt for lang Tid. Og det er jo heller ikke alle, der ere i Stand til at kunne cykle. Der er altsaa en Rimelighed for at bygge denne Stald derude. Men, som sagt, kan man indrette det lidt mere praktisk, end her er foreslaaet, er jeg villig til at forhandle derom. Jeg er ikke af den Mening, at Planen ikke kan eller bør ændres. Men af de Taler, jeg har hørt her i Dag, er jeg endnu ikke overbevist om, at det kan gøres bedre, end her er foreslaaet. Mulig kan jeg ved Udvalgets Behandling blive overbevist derom, og ingen skal være villigere end jeg til at tage Hensyn til, hvad man der maatte fremføre, og det skulde glæde mig, om man ved fælles Bestræbelser maatte komme til noget endnu bedre, end det her foreslaaede.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) udtalte, at Apoteket maaske kunde spares derude. Det er jeg slet ikke sikker paa. Men selvfølgelig er det ogsaa et Punkt, vi kunne